

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 24-02-19589 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

לפני כבוד השופט טל לחיאני שהם

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קרין איבגי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליאור טויג

הנאשמת באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד עלי אבו-לבן - ס.צ.

משפחת המנוחה ניר אבוחצירה ז"ל

ב"כ משפחת המנוחה - עו"ד פרידה וול ועו"ד ליעד ידין

פרוטוקול

הערת בית המשפט:

בית המשפט מקריא לצדדים את עיקרי גזר הדין ומוסר להם עותק ממנו.

גזר דין

כתב אישום

ביום 27.10.24, בתום הליך גישור, הנאשמת הודתה והורשעה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת המתה בקלות דעת, לפי [סעיף 301 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977](#) (להלן: "החוק"); עבירת הפקרה לאחר פגיעה, לפי [סעיף 64א\(ג\) לפקודת התעבורה \[נוסח חדש\]](#) תשכ"א – 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") ועבירת נהיגה בשכרות, לפי [סעיף 3\(62\) לפקודת התעבורה](#).

להלן העובדות בהן הודתה הנאשמת:

ביום 25.1.24 סמוך לשעה 23:45 הנאשמת נהגה ברכב מסוג סוזוקי מ.ר. 4025158 (להלן: "הרכב") בעיר ערד כשבכוונתה להגיע לביתה שברחוב אשד בעיר. הנאשמת נהגה ברכב בהיותה שיכורה ותוך נטילת סיכון בלתי סביר לגרימת התאונה, כשבגופה ריכוז הגדול מ-500 נ"ג/מ"ל של סם מסוכן מסוג פנטניל וריכוז הגדול מ-20,000 נ"ג/מ"ל של סם מסוכן מסוג קוקאין. במועד הנ"ל, הנאשמת נהגה ברכב כאמור, פנתה שמאלה במעגל התנועה שנמצא בין הרחובות יהודה ואלעזר בן יאיר והמשיכה בנהיגה ברח' אלעזר בן יאיר, מכיוון כללי צפון לכיוון כללי דרום (להלן: "הכביש").

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

1 הכביש בו נהגה הנאשמת כאמור, הינו כביש עירוני ישר לחלוטין, יבש ותקין ובעל נתיב נסיעה לכל
2 כיוון, כאשר קו מקווקו מפריד בין הנתיבים.
3 במקום התאונה שתואר להלן, משני צידי הכביש היו מדרכות מוגבהות המיועדות להולכי רגל. מצד
4 ימין בכיוון נסיעת הנאשמת, בין נתיב נסיעתה לבין המדרכה הימנית היה מפרץ חניה לכלי רכב. בצידו
5 השמאלי של הכביש, בין נתיב הנסיעה הנגדי לבין המדרכה השמאלית, היה מפרץ המשמש בחלקו
6 לעצירת אוטובוסים בתחנה המיועדת להורדה והעלאת נוסעים בתחבורה ציבורית.
7 במועד התאונה שתואר להלן, שררה חשכה, אך הכביש היה מואר היטב בתאורת רחוב תקינה.
8 במועד הנ"ל, ניר אבוחצירה ז"ל ילידת 2001 (להלן: "המנוחה") ואדווה אפרתי (להלן: "הנפגעת")
9 חצו את הכביש בצורה אלכסונית משמאל לימין בכיוון נסיעת הנאשמת, מהמדרכה השמאלית
10 למדרכה הימנית, באופן בו המנוחה הקדימה את הנפגעת במעט והיתה מימינה, כשבכוונתן להגיע
11 לרכבה של המנוחה אשר חנה במפרץ החניה בכביש מימין לנתיב נסיעת הנאשמת והיה מרוחק יותר
12 ביחס למקום בו המנוחה והנפגעת ירדו אל הכביש.
13 תוך כדי נהיגתה כאמור, הנאשמת הגיעה עם הרכב לקטע הכביש בו המנוחה והנפגעת החלו לחצות
14 כאמור כאשר בשלב זה לרשות הנאשמת היה שדה ראייה של כ-70 מטר לכיוון.
15 למרות שדה הראייה שעמד לרשות הנאשמת כאמור, היא כלל לא הגיבה לחציית המנוחה והנפגעת,
16 המשיכה לנהוג ברכבה מבלי לשנות במאומה את אופן נהיגתה ופגעה עם הפינה הקדמית שמאלית,
17 כנף שמאל, מכסה המנוע ומראת צד שמאל של הרכב במנוחה ובנפגעת, אשר בשלב זה הספיקו להגיע
18 לאזור מרכז הכביש (להלן: "התאונה").
19 כתוצאה מהתאונה, המנוחה הועפה קדימה בצורה אלכסונית, נחתה על המדרכה השמאלית בקרבת
20 תחנת האוטובוס ונחבלה חבלות קשות ביותר בראש ובעמוד השדרה. הנפגעת אשר נחבלה כתוצאה
21 מהתאונה, נפלה על הכביש במקום התאונה.
22 עקב הפגיעה של הרכב במנוחה כאמור, הכנף הקדמית שמאלית, הפגוש הקדמי, מכסה המנוע ומראת
23 צד שמאל ברכב ניזוקו ואילו כיסוי מראת הצד השמאלית, חלקי פנס החזית שמאלי וחלקי הפגוש
24 הקדמי נפלו על הכביש.
25 מיד לאחר התאונה, הנאשמת לא עצרה את הרכב במקום התאונה או קרוב לו ככל האפשר, כדי לעמוד
26 על תוצאות התאונה אלא עזבה את זירת התאונה עם הרכב תוך שהיא ממשיכה בנהיגה רציפה לכיוון
27 ביתה, זאת על אף שחשדה כי פגעה עם הרכב במנוחה ובנפגעת וכי כתוצאה מכך המנוחה והנפגעת
28 נחבלו חבלות חמורות. הנאשמת בשום שלב לא הזעיקה עזרה למנוחה.
29 לאחר שהנאשמת עזבה את מקום התאונה עם הרכב, הנפגעת ואזרחית שהזדמנה למקום הזעיקו את
30 כוחות ההצלה. בסמוך לאחר מכן, פראמדיקית של מד"א אשר הגיעה למקום קבעה את מותה של
31 המנוחה עקב החבלות שנגרמו לה כתוצאה מהתאונה. כתוצאה מהתאונה לנפגעת נגרמו חבלות קלות
32 והיא פונתה להמשך בדיקות בבית החולים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

לאחר התאונה, הנאשמת שכאמור המשיכה בנהיגתה הרציפה, הגיעה עם הרכב לחניית ביתה, שם הבחינה בנזקים שנגרמו עקב התאונה. או אז המשיכה הנאשמת לנהוג ברכב עד אשר הגיעה לאזור התעשייה, בסמוך לתחנת כיבוי האש בעיר שם עצרה את הרכב. הנאשמת נעצרה כחצי שעה לאחר מועד התאונה כשהיא שוהה ליד רכבה באזור התעשייה וזאת בעקבות חיפושים שנעשו על ידי משטרת ישראל.

הסדר טיעון

כאמור, ביום 27.10.24 הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הנאשמת הודתה והורשעה בעובדות כתב האישום המתוקן מבלי שהוצגו הסכמות לעניין העונש. במעמד הדיון ובהסכמת ב"כ הצדדים, בית המשפט הפנה את הנאשמת לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש. כמו כן, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר נפגעי עבירה - משפחת המנוחה.

תסקירים

תסקיר שירות המבחן מיום 05.02.25 מעלה כי הנאשמת בת 48 רווקה ואם לשניים שנולדו ממערכות יחסים מזדמנות. בנה הבכור אף הוא בעל רקע התמכרותי ובתה בת ה-16 שוהה במעון לנערות בסיכון. עובר למעצרה התגוררה בגפה, עבדה כקוסמטיקאית בביתה והתקיימה מקצבת נכות. שירות המבחן התרשם מנאשמת בעלת קשיים רגשיים, נפשיים ותפקודיים רבים, שאינה מצליחה לייצב את מצבה בשל התמכרותה לסמים.

בתסקיר פורט הרקע המורכב בו גדלה הנאשמת. מפאת צנעת הפרט אציין רק כי הנאשמת גדלה בתנאי הזנחה שהובילו אותה מגיל צעיר להתגורר ברחוב, שם הושפעה מחברה שולית, החלה לצורך סמים ואף חוותה חוויות של פגיעה.

לנאשמת עבר פלילי עוד מגיל הנעורים הכולל עבירות אלימות, הפרעה לשוטרים ותקיפת שוטרים וכן עבירת החזקת סמים, כשההרשעה האחרונה משנת 2016. עברה התעבורתי מכביד וברובו כולל ברירות קנס.

הנאשמת מוכרת לשירותי הרווחה מנעורותה בהיותה מטופלת על ידי שירות המבחן לנוער עקב קשיים רבים שעלו במסגרות החינוך ומול גורמי אכיפת החוק. עוד פורט כי לפני כ-10 שנים הנאשמת הופנתה לשירותי הרווחה ובהמלצתם שולבה במסגרת צו מבחן בקבוצה טיפולית לנשים - הליך בו הנאשמת שתפה פעולה. הנאשמת שיתפה כי ערכה שינוי חיובי לאחר ניסיון אובדני שהיה לה, לאחריו התאשפזה במחלקה פסיכיאטרית שם לדבריה עברה טיפול חיובי שאיזן את מצבה הנפשי. כמו כן, הופנתה לטיפול בהתמכרות אותו לא סיימה. על אף האמור, לטענתה, הצליחה לשמור על ניקיון מסמי רחוב במשך שנים ארוכות. הנאשמת שיתפה כי בשנים האחרונות חווה רגרסיה במצבה הנפשי ולדבריה תרופות לא סייעו לה. בניסיון להתמודד עם מצבה הנפשי כשנתיים קודם לביצוע העבירה, נטלה תחליף סם וארבעה חודשים קודם לתאונה חזרה לצורך סמים מסוג מדבקות פנטניל וקוקאין. בהליך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

1 המעצר הקשור לתיק דנן הנאשמת הופנתה לשירות המבחן להערכת נזקקות טיפולית כשהומלץ על
2 שילובה בקהילה טיפולית. כחודש לאחר שילובה במסגרת שכזו הוחלט על סיום הטיפול בה, בשל
3 קשיים הסתגלוניים שחוותה במסגרת כמו גם השפעה שלילית שלה על סביבתה והתנהגות מאיימת
4 כלפי אנשי צוות.

5 כיום, במעצר הנאשמת מקבלת טיפול תרופתי פסיכיאטרי ותחליף סם אך מביעה חוסר שביעות רצון
6 מהטיפול שניתן לה שלדבריה לא מותאם למצבה. ממידע שנמסר לשירות המבחן מבית הכלא עלה כי
7 הנאשמת נמצאת תחת השגחת נרקולוג ופסיכיאטר ומשולבת באגף משתלבות. הנאשמת מנהלת סדר
8 יום תקין ומועסקת במתקן היצרני ללא חריגות משמעותיות למעט דין משמעותי אחד. הנאשמת
9 מוסרת בדיקות שתן נקיות, מטופלת בתחליף סם ומשתתפת באופן קבוע במפגשי NA. בתה של
10 הנאשמת מגיעה לביקורים טיפוליים בביקור וכיום הנאשמת מביעה רצון להשתלב בטיפול בכלא
11 ונמצאת ברשימת המתנה.

12 בהתייחסותה לאירוע העבירה הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה. עוד מסרה כי נהגה תחת השפעת
13 סמים, על כן לא זכרה את פרטי האירוע במלואם כשבתחילה סברה כי פגעה עם רכבה בחיה ולא
14 במנוחה, כפי שהתברר לה בדיעבד. הנאשמת הביעה צער וכאב רב על מות המנוחה ושיתפה כי מתקשה
15 להירדם בלילות בשל תחושת האשמה הרודפת אותה. לדבריה, פעלה באופן בעייתי כשבאותו אירוע
16 הייתה עסוקה במתן סיוע לחבר כשלא שקלה את השלכות התנהלותה בנהיגה תחת השפעת סמים.
17 שירות המבחן לא התעלם מביטוי החרטה על מעשיה, הבנתה בצורך בטיפול כדי לייצר שינוי ונכונותה
18 להשתלב בו בין כותלי הכלא, אך בשקלול גורמי הסיכוי אל מול גורמי הסיכון בעניינה הכוללים
19 מאפיינים בריאותיים ונפשיים מורכבים, קושי בגיוס כוחות לטיפול אינטנסיבי, התנהלות שולית
20 והתמכרות פעילה בשים לב לחומרת העבירות, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות
21 עוברת חוק ועל כן המליץ על ענישה מוחשית הכוללת מאסר בפועל.

22
23 **תסקיר נפגעי העבירה מיום 8.1.25** מעלה תמונת נזק קשה וכואבת אשר פורטה באריכות ביחס לבני
24 משפחת המנוחה. בשל צנעת הפרט אביא אך את עיקרו.

25 התסקיר מתאר את התמודדות בני המשפחה עם האובדן והאבל על מותה הפתאומי של המנוחה. ניכר
26 כי בני המשפחה מתקשים להתאושש מחוויית ההלם שאפפה אותם עם הידיעה, כמו גם בהבנת מעשיה
27 של הנאשמת ומתייסרים בתייה אם ניתן היה להציל את המנוחה באם הנאשמת הייתה פועלת באופן
28 שונה. עורכת התסקיר התרשמה כי גם לאחר כשנה מיום האסון, המשפחה מתקשה לשוב לתפקוד.
29 עורכת התסקיר התרשמה כי כיום בני המשפחה בראשיתו של הליך עיבוד הטראומה וניכר כי סובלים
30 מתסמיני 'אבל טראומתי' המשפיע על הדינמיקה המשפחתית ומציף רגשות חרדה, חוסר מוגנות
31 ודריכות מתמדת. עוד התרשמה ממשפחה שערכיה מושתתים על נתינה לזולת, התנדבות ועשייה
32 חברתית, עניין שעומד בפער משמעותי אל מול התנהגותה של הנאשמת ביום התאונה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

1 התסקיר פירט באריכות את מסלול חייה של המנוחה שהייתה כבת 23 במותה. ניכר כי המנוחה חוותה
2 קשיים בחייה אך בזכות הנחישות המיוחדת שאפיינה אותה, ראתה בקשיים אלה הזדמנות להשקיע
3 בבחירת מסלול שישקף את שאיפותיה הגבוהות. כך גם כשהגיע מועד גיוסה לצה"ל, המנוחה השקיעה
4 שנתיים תמימות במכינה קדם צבאית, לאחר שהתגייסה לשירות משמעותי בצה"ל כלוחמת ואף
5 הגיעה לעמדת פיקוד. גם בתקופה זו המנוחה חוותה קשיים שלא הסיתו את חתירתה הבלתי מתפשרת
6 קדימה. המנוחה תמיד הייתה ערה למצוקתו של האחר, כאשר ביום התאונה קבעה להיפגש עם חברה
7 שזקקה לה. תכונות אלה הובילו את המנוחה לעבודתה האחרונה בכפר ילדים טיפולי בדרום הארץ
8 בו הצליחה ליצור קשרים משמעותיים עם הילדים ולגעת בלבבותיהם למרות התקופה הקצרה בה
9 עבדה שם. הכרה זו באישיותה המיוחדת התחדדה בלוויה ובשבעה עת הגיעו אלפי אנשים לחלוק לה
10 כבוד אחרון.

11 אם המנוחה תיארה את הקשר ההדוק שהיה בינה ובין המנוחה, על כך שתמיד עודדה את המנוחה
12 וסייעה לה להתקדם במרץ להשגת מטרותיה. אם המנוחה שיתפה כי "עד היום אני מחכה לה שתחזור"
13 ושיתפה על הקשיים מהן סובלת בעקבות הטראומה כשמתקשה לזהות את עצמה במציאות החדשה
14 שנכפתה עליה, אך בוחרת בחיים למען ילדיה ומשפחתה ומטפלת בעצמה.
15 אביה של המנוחה תיאר כיצד חייו התנפצו לרסיסים מאז מות המנוחה וניכר כי מתייסר במחשבות
16 האם יכול היה למנוע את מותה בדרך כלשהי. האב שיתף כי חוסר ההיגיון במות בתו מציף אצלו
17 תחושות קשות של פחד ותסכול רבים שפגמו באמונתו. עוד הדגיש את אכזבתו ממערכת אכיפת החוק
18 בכבישים כשאנו מצפה מההליך המשפטי לדבר כיוון שאין בכוחו להשיב לו את בתו. עורכת התסקיר
19 התרשמה כי מצבו הרגשי של האב קשה נוכח הפגיעה העצומה בערכיו, אורח חייו וזהותו כאשר כיום
20 דאגתו לבניו התעצמה.

21 אחיה הבכור של המנוחה שיתף על האבל הכבד שחש כמו גם האובדן המשפיע על ההיבטים השונים
22 בחייו. עוד שיתף כי רואה בפסק הדין שניתן הזדמנות לעשיית צדק וכמעין הליך ריפוי להשבת האמון
23 בעולם כמקום הגיוני ובעל ערכי סולידריות חברתית. ניכר כי מותה של אחותו הותיר בו תחושת
24 מחויבות ואחריות כלפי הוריו ובייחוד כלפי אחיו הצעיר שחוזה התפרקות בידעה על מות אחותו ועל
25 כן מנסה לשמור על תדמית חזקה עבורם, העומדת בפער משמעותי לסערה הרגשית המתחוללת בתוכו.
26 באשר לאחיה הצעיר של המנוחה, בני המשפחה שיתפו כי התמודדותו עם אובדן אחותו באה לידי
27 ביטוי בקשיים התנהגותיים, לימודיים ורגשיים שפורטו בהרחבה בתסקיר. ניכר כי מתקשה לעכל
28 ולקבל את מותה הטראגי של אחותו, עמה היה לו קשר קרוב ואוהב.
29 נוכח האובדן הקשה של המשפחה והפגיעה המשמעותית שנגרמה במות המנוחה עורכת התסקיר
30 המליצה על הטלת פיצוי משמעותי למשפחת המנוחה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

ראיות לעונש

מטעם המאשימה העיד אחיה הבכור של המנוחה והוגשו גיליון רישום תעבורתי (ת/1) וגיליון רישום פלילי (ת/2) של הנאשמת. כמו כן התייחס ב"כ המאשימה בטיעונו לתסקיר נפגעי העבירה שהוגש.

אחיה של המנוחה סיפר בכאב על אחותו ז"ל שהיתה ילדה שכולה אור. למרות קשיים שחוותה בתחומים שונים במהלך חייה, לא ויתרה והתמודדה עמם כ"פייטריית". בטרם התגייסה לצבא סיפר כי דאג לה לתפקיד שיקל עליה אך המנוחה התעקשה להתגייס לשירות משמעותי כלוחמת.

העד שיתף כי בשבעה המשפחה גילתה צדדים רבים במנוחה שהתמקדה בעשיית טוב ובין היתר התנדבה בפנימייה לנוער בסיכון. יום התאונה היה היום החופשי שלה, בו קבעה לצאת עם חברתה אך השתיים לא הספיקו בשל התאונה שגדעה את חייה באחת. העד סיפר על הוריו בגאווה, כיצד גידלו אותם עם דוגמה אישית ועל טהרת ה'ביחד', דאגו לו ולאחיו כאשר אירוע התאונה "ניפץ את הכל".

העד סיפר על אחיו הקטן אשר כתוצאה מהתאונה הפך לחרדתי כלפיו, מתקשר אליו לעיתים קרובות ובשעות מאוחרות כדי לוודא שהוא בסדר ולא נדרס. באשר לאימו שיתף כי עורכת מאמצים לטפל בעצמה ובאחיו אך רואה אותה הולכת ודועכת. ביחס לאביו סיפר כי ניכר שמנסה לשרוד, להיות חזק עבורם ולהתמודד עם הקושי הנורא בעולם.

ביחס לנאשמת, העד שיתף כי המחשבה הקשה ביותר שתלווה אותו לשארית ימיו היא כי בחוסר אכפתיות לקחה סיכון חמור על חיה של אחותו ז"ל. עוד המחיש את הפער הבלתי נתפס בין חייה המלאים של המנוחה על כל ההיבטים – ומותה המר עת הופקרה לבדה בכביש, ילדה כבת 23 שלא עשתה עוול לאיש. העד הוסיף ואמר בכאב מצמרר כי הידיעה היחידה שניחמה אותו היא שאחותו נהרגה במקום.

מטעם ההגנה הוגש מכתב שנכתב על ידי הנאשמת (נ/1) ומסמכים רפואיים מהמרכז לבריאות הנפש (נ/2).

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם שינוע בין 14-9 שנות מאסר ובאשר לרכיב הפסילה, עתר לקביעת מתחם שינוע בין 20 שנות פסילה לבין פסילה לצמיתות. ביחס לעונש המאסר, סבר כי יש למקם את הנאשמת בחלקו האמצעי של המתחם וביחס לפסילה, עתר למקמה בראש המתחם אליו עתר. כל זאת לצד הטלת מאסר ופסילה מותנים לשקול דעת בית המשפט ורכיבי קנס ופיצוי משמעותיים.

ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן ולערכים המוגנים שנפגעו בעוצמה קשה מאוד כתוצאה משרשרת מעשיה של הנאשמת, שבראשם עומד עיקרון קדושת החיים שקופחו על ידה. עוד התייחס לנהיגת כלי רכב בדרכים ציבוריות שהינה פעילות בלתי נפרדת מחברה מודרנית אך יחד עם זאת עליה להיעשות בהתאם לכללי בטיחות שיש בהם כדי למנוע תאונות בכלל ותאונות קטלניות כדוגמת המקרה דנן, בפרט, כאשר הקטל בכבישים מצדיק ענישה מחמירה [רע"פ 2955/12].

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

1 עוד הפנה לחומרת עבירת הנהיגה בשכרות [ע"פ 1894/14], לרבות תחת השפעת סמים מסוכנים
2 ולהתייחסות הערכאות השונות לחומרת העבירה ולכך שבית המשפט העליון אינו מקל ראש בעבירת
3 המתה בקלות דעת שהתבצעה אגב שימוש בסמים ונוקט במדיניות ענישה מחמירה [ע"פ 4517/24].
4 עוד הפנה לקריאת בית המשפט העליון למיצוי הדין עם עבריין שכזה מבלי להתחשב בנסיבותיו
5 האישיות כדי שתושג הרתעת הרבים שכן בית משפט המרחם על העבריין, אינו מרחם על הקורבן הבא
6 ומוזיל את ערכם המוסרי של נפגעי התאונות הקשות [ע"פ 5736/22]. לפיכך אין לגלות סלחנות ויש
7 להטיל ענישה משמעותית [ע"פ 6193/20].
8 באשר לחומרה הנעוצה בעבירת ההפקרה ומסוכנותה, ב"כ המאשימה הפנה לרע"פ 3626/01 כמו גם
9 לקביעת בית המשפט העליון לפיה עבירת ההפקרה נועדה לעגן במשפט את החובה המוסרית החלה על
10 אדם המעורב באירוע פוגעני – לסייע לזולתו, לדאוג לשלמו ולהציל את חייו [ע"פ 5000/08 ; ע"פ
11 5867/09] כמו גם למנוע מנהג לחמוק מאחריות [ע"פ 1977/05 ; ע"פ 7159/98]. עוד הודגש, כי הנאשמת
12 הורשעה בחלופה החמורה של העבירה.
13 באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנה לכך שהנאשמת בחרה באופן מודע לצאת לנסיעה
14 עת הייתה שיכורה כשבגופה ריכוז גבוה של סמים שונים תוך לקיחת סיכון בלתי סביר לאפשרות
15 גרימת תאונה בה יקופחו חיי אדם. עוד הפנתה לנהיגת הנאשמת שלמרות שדה הראיה שעמד לרשותה
16 בקטע כביש עירוני ותקין, כלל לא הגיבה לחציית הכביש על ידי המנוחה והנפגעת, המשיכה לנהוג
17 ברכבה מבלי לשנות במאומה את נהיגתה ופגעה בהן. המאשימה הדגישה כי אין המדובר במעידה
18 רגעית הנעוצה ברשלנות כי אם בנטילת סיכון מודע ובלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאה הקטלנית
19 שלבסוף התממשה. עוד טען ב"כ המאשימה כי חומרה נוספת נלמדת מכך שמיד לאחר התאונה ועל
20 אף שהנאשמת חשדה כי פגעה עם רכבה במנוחה ובנפגעת – לא עצרה את רכבה כדי לפחות לבדוק את
21 תוצאות התאונה, לא הזעיקה עזרה למקום וברחה מהזירה, עניין המוסיף ממד חומרה נוסף שעל בית
22 המשפט לשקף בגזר הדין כשמגמת ההחמרה בפסיקה ברורה.
23 ב"כ המאשימה טען כי חלקה של הנאשמת בביצוע העבירות הינו מלא ובלעדי. בהקשר זה הדגיש כי
24 הנאשמת יכלה בקלות למנוע את ביצוע העבירות אך בחרה שלא לעשות זאת תוך שליטה מלאה על
25 מעשיה. הנאשמת צרכה כמות גדולה של סמים משני סוגים, החליטה לנהוג ברכב תחת השפעתם ובכך
26 כאמור נטלה סיכון ממשי לגרימת תאונה קטלנית שלבסוף התרחשה בעטיין.
27 באשר לנזק שנגרם, ב"כ המאשימה הפנה למותה הטראגי של המנוחה – ניר אבוחרצירא ז"ל, צעירה
28 כבת 23 בתחילת דרכה – בתאונה שלא הייתה צריכה להתרחש אילולא התנהלות הנאשמת כאמור.
29 ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר נפגעי העבירה באשר לנזק המשמעותי שנגרם לכל אחד מבני משפחתה
30 של המנוחה בתחומים השונים והפנה גם לעדותו של אחיה של המנוחה לפניי, המחייב אף הטלת פיצוי
31 משמעותי לבני המשפחה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

עוד הפנה ב"כ המאשימה לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות ולכך שכידוע, נהג שיכור דומה לכלי נשק טעון שהסיכון הנשקף ממנו גבוה ואמיתי, שעלול לגרום לתאונה ולגדיעת חיים נוספים כפי שארע למנוחה.

ב"כ המאשימה הפנה למדיניות ענישה נוהגת המתאימה לטעמו למקרה שלפניי ועתר לקביעת מתחם אחד למכלול מעשיי הנאשמת כמפורט לעיל.

באשר לנסיבות שאינן נעוצות בעבירה, ב"כ המאשימה הפנה להיות הנאשמת ילידת 1976 לחובתה עבר פלילי המונה 6 הרשעות בעבירות אלימות נגד שוטרים, נהיגה פוחזת ברכב, העלבת עובד ציבור ועבירת סמים כאשר בגין חלקן ריצתה עונשי מאסר בפועל. כמו כן, הפנה לעברה התעבורתי המונה 38 הרשעות. ב"כ המאשימה טען כי בית המשפט רשאי לקבל מידע אודות העבירות שהתיישנו ולהתחשב בהן במכלול השיקולים לחומרה בתוככי המתחם, שכן המדובר בעבירות מתחומים הרלוונטיים לתיק דנן ומשקפים כי ענישה קודמת לא הרתיעה את הנאשמת מלשוב ולבצע עבירות בתיק הנוכחי.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לעיקרון הרתעת הרבים והיחיד כשיקול להחמרה בתוככי המתחם. ב"כ המאשימה טען כי תופעת העבריינות ההולכת וגואה בכבישים עולה לכדי מכת מדינה על פי פסיקת בית המשפט העליון ותוצאותיה הטרגיות מחייבות החמרה בענישה, על מנת להגן על משתמשי הדרך ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים, בכללם הנאשמת, שלמרות עברה הפלילי והתעבורתי לא הורתעה מלשוב ולבצע עבירות חמורות.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי אין בנסיבותיה האישיות של הנאשמת והודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן כדי להביא להקלה בעונשה של הנאשמת והפנה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה בעבירות דנן, נסיבות אישיות נסוגות אל מול האינטרס הציבורי ואל מול שיקולי הגמול וההרתעה. באשר לתסקיר שירות המבחן, ב"כ המאשימה טען כי על אף ששירות המבחן לא התעלם מנסיבותיה האישיות המורכבות של הנאשמת – לא בא בהמלצה שיקומית כלשהי והמלצתו כוללת ענישה מוחשית.

ב"כ הנאשמת בטיעוניו עתר לקביעת מתחם שינוע בין 2.5-7 שנות מאסר ולמקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, ב"כ הנאשמת טען כי המדובר באירוע קשה בו קופחו חיי אדם. יחד עם זאת סבר כי המאשימה בחרה להגיש כתב אישום בעבירות מחמירות כאשר נסיבות ביצוע העבירות יכלו להתפרש גם באופן מקל יותר והוצגה על ידו פסיקה להמחשה.

ב"כ הנאשמת הפנה באופן ספציפי לעבירת השכרות שנבחנה על ידי המאשימה בעיניים מחמירות שכן כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת נהגה בנתיב נסיעתה במהירות המותרת כשהתאונה התרחשה באמצע הכביש ולא בצומת או מעבר חציה. עוד טען כי למעשה המנוחה והנפגעת התפרצו, כדבריו, לכביש כשבהקשר זה הפנה למקרים דומים, בהם יוחסו סעיפי אישום אחרים –

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

1 כאשר חלק מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה עוסקת בנהיגה פרועה בכביש אגב מהירות מופרזת
2 שאינה מתאימה למקרה דנן בו הנאשמת לא הגיבה להתפרצות המנוחה והנפגעת לכביש והפנה
3 לתיקים בהם התרחשו תאונות במעבר חציה ויוחסה עבירת גרם מוות ברשלנות. באשר לנהיגת
4 הנאשמת תחת השפעת סמים, ב"כ הנאשמת סבר כי הבנת ההקשר ודיוקו חשובה שכן אין המדובר
5 בשכרות הנובעת מנהנתנות אלא מתוך מחלת התמכרות שהחלה בגיל צעיר. עוד סבר בהקשר זה, כי
6 יש בנסיבות חייה הקשות של הנאשמת השפעה על ביצוע העבירות כך שלדבריו יש מקום להתחשב
7 בכך אף בקביעת המתחם. עוד הפנה ב"כ הנאשמת למדיניות ענישה ממנה יש ללמוד מדין קל וחומר
8 שכן המדובר במקרים בהם השכרות הייתה ברף נמוך אך רכיבי הנהיגה גלמו לדבריו נהיגה פרועה
9 ומסוכנת ומתוך המתחמים שנקבעו הגיע לעתירתו בתיק דנן בהתאמה.

10 באשר לנסיבות שאינן נעוצות בעבירה, ב"כ הנאשמת הפנה ללקיחת האחריות של הנאשמת על ביצוע
11 העבירות ולדברים שכתבה (1/נ) כמו גם לצער שהביעה על מות המנוחה. עוד הפנה לנסיבות חייה
12 המורכבות והקשות הכוללות הורים לא מתפקדים, התמכרות לסמים בגיל 13 כשנקלעה למעגל פגיעה
13 קשה ומתמשך. עוד שיתף כי בשנת 2018 הנאשמת הצליחה להתנתק משימוש בסמים למשך מספר
14 שנים אך התרחש אירוע קשה בו הנאשמת נפגעה מינית ובשל כך חזרה לשימוש אינטנסיבי בסמים
15 קשים. עוד הפנה למצבה הרפואי של הנאשמת אשר לפני מספר שנים התגלה גידול בגינו עברה ניתוח
16 ועדיין נוטלת טיפול תרופתי. באשר למצבה הנפשי טען כי הנאשמת מאובחנת כסובלת מפוסט
17 טראומה, דיכאון ומנסה לפגוע בעצמה כשיש לראות את התמכרותה כמחלה קשה (2/נ).
18 באשר לעברה הפלילי, ב"כ הנאשמת הדגיש כי משנת 2016 הנאשמת לא ביצעה עבירות פליליות ועברה
19 הפלילי רחוק ואינו רלוונטי לטעמו להיום. בהתייחסותו לעברה התעבורתי, ב"כ הנאשמת הצביע כי
20 לנאשמת רישיון נהיגה שנים רבות ורוב הרישום כולל הרשעות בעבירות ברירת משפט שבוצעו לפני
21 זמן רב ועל כן סבר כי אין ליתן לכך משקל משמעותי.

22
23 **הנאשמת**, כאמור, כתבה מכתב שהוגש (1/נ) בו פרטה אודות חייה הקשים כילדה שגדלה בבית לא
24 מתפקד כמו גם על חייה הבוגרים שהיו אף הם מלאי התמודדות בתחומים שונים. עוד פרטה כי היו
25 שנים בהם הצליחה 'להרים את עצמה' אך העדר עוגן משפחתי, דפוסי התנהגות מושרשים
26 והתמכרותה לסמים הכריעו את מאבקה פעם אחר פעם. במכתבה ביקשה סליחה על מעשיה, לקחה
27 אחריות על מות המנוחה והביעה צער רב שהרסה חיים שלמים בשנייה אחת. הנאשמת כתבה כי כיום
28 היא מנסה לשקם עצמה במסגרת בית הסוהר.

29
30 **במעמד הדיון** טענה כי מתביישת לעמוד בבית המשפט כשיודעת שאין בדבריה נחמה על אובדן
31 המנוחה. הנאשמת פנתה להורי המנוחה ואמרה "הלוואי והייתי יכולה להחזיר את הגלגל לאחור".
32
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

דיון והכרעה

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, את מידת הפגיעה בו, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת כוללים בתוכם את השמירה על קדושת החיים, הסדר החברתי, ביטחון הציבור ובתוך כך שמירה על משתמשי הדרך בכלל והולכי הרגל בפרט. נוסף על אלה מצטרפת השמירה על סולידריות חברתית מינימלית לקיומה של חברה תקינה והחובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פגיעה - מתן עזרה אפקטיבית להצלת חיים ומניעת נזק נוסף [ראו: ע"פ 8729/20 יוסף כהן נגד מדינת ישראל (21/07/22)].

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירת המתה בקלות דעת, במיוחד שזו מבוצעת אגב שכרות או השפעת סמים והחובה המוטלת על בתי המשפט להחמיר בענישה ככלי להרתעת היחיד והרבים, כמו גם להעברת מסר לקורבנות העבירה ומשפחותיהם כי **"זעקתכם היא זעקתנו"** [ראו: ע"פ 5736/22 עסאספה נ' מדינת ישראל (18.5.23) (להלן: **"עניין עסאספה"**)].

ביחס לסיכון הבלתי סביר שנלקח על ידי נהג הבוחר לנהוג ברכב תחת השפעת אלכוהול או סמים נקבע בע"פ 7852/20 מדינת ישראל נ' סלאח (15.8.21) כך: **"...מי שבוחר לאחוז בהגה במצב של שכרות, בין אם תחת השפעת סמים מסוכנים, בין אם תחת השפעת אלכוהול, מוחזק כמי שמכון נשק טעון ודרוך כלפי עוברי-אורח תמימים שנקרו בדרכו; הפגיעה במשתמשי הדרך במצב דברים זה, איננה שאלה של 'אם' אלא 'מתי'."** [ההדגשות אינן במקור וכך גם ההדגשות הבאות ט.ל.ש.].

באשר להתנהלות העבריינית בכבישי ישראל הגורמת לתאונות דרכים קשות, העולה לכדי "מכת מדינה" ומחייבת מיצוי מלוא חומרת הדין עם אותם עבריינים, נקבע בעניין עסאספה:

"אוסף ואצין כי תאונות דרכים קשות בכבישי ישראל אשר נגרמות על ידי נהגים קלי-דעת, פזיזים ובלתי זהירים הן בגדר מכת מדינה. מסיבה זאת, ככלל, על בתי המשפט לדאוג למיצוי דין מלא עם העבריינים מבלי להתחשב בנסיבותיו האישיות, שאם לא כן, לא נשיג ולא נקיים את הרתעת הרבים. ענישתם של עברייני תנועה שנהיגתם הפרועה והבלתי מתחשבת בזולת גורמת לתאונות דרכים קשה היא בגדר משחק-סכום-אפס: בית משפט שמרחם על העבריינים אינו מרחם על הקורבן הבא..."

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

מצאתי להביא את קביעת בית המשפט העליון [בע"פ 6193/20](#) **בר זכאי נ' מדינת ישראל** (25.3.21) [בו נדונו עבירות חמורות הכוללות בין היתר המתה בקלות דעת אגב שכרות ועבירות 'התחמקות' מהדין שאינן הפקרה: הדחה בחקירה, שיבוש וניסיון השמדת ראיה] ובהתייחסותו לחומרה הנעוצה בניסיון לחמוק מן הדין, קבע כבוד השופט י' אלרון: **"יידע כל מי שבוחר לסכן חיים בדרך זו, קוטל בכך ילדים וקורע משפחות, ולבסוף גם מרהיב עוז בניסיונות לחמוק מן הדין, כי עונשו החמור בוא יבוא; וכשיבוא, ייתכן כי יהיה זה עונש חמור במיוחד, חמור יותר ממה ששיער לעצמו, ואולי אף חמור יותר מזה שהוטל על העבריינים שקדמו לו."** כאשר דברים אלה מקבלים משנה תוקף בעבירת ההפקרה, וביתר שאת, בשים לב לעובדה כי הנאשמת הורשעה בחלופה החמורה של החוק.

בשנת 2011 חוקק תיקון [מס' 101 לפקודת התעבורה](#) אשר תיקן בין היתר את העונש המירבי הקבוע לצד עבירת ההפקרה בנסיבות מחמירות שהוחמר מ-9 ל-14 שנות מאסר ומבטא את החומרה הרבה בה המחוקק רואה את העבירה ובפרט כשהתאונה גורמת למוות או חבלה חמורה **"וזאת במטרה להטמיע מסר הרתעתי ולשרש תופעה מכוערת של פגיעה והפקרת הנפגע, תוך שימת דגש מיוחד על ערך קדושת חיי אדם ושלמות גופו ... בהתאם לעיקרון ההלימה, בקביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן ביטוי למצוותו של המחוקק בדבר החמרת הענישה בעבירת ההפקרה."** [ראו דבריה של כבוד השופטת ע' ברון [בע"פ 1964/20](#) **אספה נ' מדינת ישראל** (12.8.20) (להלן: **"עניין אספה"**)].

בשים לב למכלול המעשים אותם ביצעה הנאשמת בהיותה נתונה תחת השפעת סמים, כשלאחר התאונה המשיכה בדרכה מבלי לעמוד על תוצאות התאונה או להזעיק עזרה כשבסופו של אירוע קשה זה נגרם מותה של המנוחה ונפגעה חברתה של המנוחה, יש לקבוע כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.**

מדיניות הענישה הנהוגה

בטרם אתייחס לפסיקה הנהוגת, אדגיש כי זו מהווה רק אחד מהפרמטרים שהמחוקק קבע לבתי המשפט בעת קביעת מתחם העונש ההולם ו**"מלאכת הענישה לעולם אינה מתמטית, ועליה להיגזר מנסיבותיו של הקונקרטי של כל מקרה לגופו"** [\[ע"פ 4232/20 פלוני נ' מ"י](#) (12.11.20) (פסקה 9)]. ודוק, בהבניית שיקול הדעת, אין כוונה לערוך ממוצע חשבוני של טווחי ענישה נוהגים ואל לו לבית המשפט להיות כבול לרמת הענישה הנהוגה אם סבור שיש מקום לשנותה, או מקום שבו נסיבותיו של התיק הנדון מצדיקות קביעתו של מתחם עונש שאינו עולה בהכרח בקנה אחד עם הענישה הנהוגת [ראו: [ע"פ 4910/16 אבני נ' מדינת ישראל](#) (5.4.17) (פסקה 7 לפסק דינה של כב' השופטת חיות, כתוארה אז)].

בהקשר לעבירת ההפקרה שלפניי, לגביה המחוקק החמיר את רף הענישה כפי שהובא לעיל, ישנה התייחסות ספציפית לכך שיש מקום להעלות את רף הענישה, כשזו תעשה באופן הדרגתי: **"בית**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

המשפט רשאי במקרים מתאימים לחרוג ממדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה על מנת להעלות את הרף ולהחמיר את הענישה; ואולם כלל יסוד הוא שהחמרת ענישה צריכה להיעשות במתינות ובהדרגתיות, תוך שמירה הן על עקרון אחידות הענישה בנסיבות דומות, הן על קיומו של מדרג חומרה ביחס לעבירות אחרות" [ראו עניין אספה שהובא לעיל].

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על קיומו של טווח ענישה רחב, כאשר בתי המשפט שוקלים פרמטרים שונים בהם אופן נסיעת הנאשם ביחס למצב הכביש כמו גם מאפייני נהיגתו, באם נהג תחת השפעת חומר משנה תודעה וסוגו, התנהלות הנאשם לאחר התאונה ואופן הסגרתו, חומרת עבירות התעבורה הנלוות, הנזק הפוטנציאלי והנזק שנגרם בפועל ועוד, אך ככלל בעבירות כגון דא מוטלים עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריח.

ומכאן לבחינת הפסיקה הנוהגת הרלוונטית לעניינינו:

בע"פ 459/22 יונתן חכמון נ' מדינת ישראל (29.9.22) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור [לאחר שהמערער קיבל את המלצת בית המשפט העליון ולא עמד על ערעורו] שהוגש על פס"ד שניתן בת"פ 54726-05-20 במסגרתו הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של המתה בקלות דעת, הפקרה אחר פגיעה [לפי סעיף 64א(ג)], נהיגה בשכרות [מכוח סירוב לבדיקה] ואי ציות לאור אדום בכך שבשעת ליל מאוחרת נהג הנאשם ברכבו בדרך עירונית בעודו שיכור. כשהתקרב לצומת בו דלק אור אדום ברמזור, המנוחה חצתה את הצומת במעבר החציה כשברמזור להולכי הרגל דלק אור ירוק. הנאשם שהגיע לצומת, עקף שתי מכוניות שעמדו בנתיב פניה ימינה דרך נתיב הפניה שמאלה, המשיך בנסיעה רצופה במהירות 70 קמ"ש ופגע במנוחה במעבר החציה. המנוחה נפצעה אנושות ומותה נקבע סמוך לאחר מכן בבית החולים. רכבו של הנאשם נפגע בחזיתו והשמש הקדמית נופצה בשני מקומות. הנאשם המשיך בנסיעתו ונמלט מהמקום. בהמשך אותר על ידי רשויות האכיפה בביתו וכשנעצר סירב למסירת דגימות דם ושתן לצורך בדיקת שכרות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם אחד שינוע בין 8-12 שנות מאסר בפועל ומתחם עונש הולם ביחס לרכיב פסילת הרישיון שינוע בין 10-20 שנות פסילה. בית המשפט המחוזי שקל את נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו הפלילי, עברו התעברותי והתרשמות שירות המבחן. נקבע כי בעוד ראוי היה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם, נוכח הודאתו, הצער והחרטה שהביע על הנזק החמור שגרם למנוחה ומשפחתה בית המשפט המחוזי מצא לקבוע את עונשו של הנאשם במרכז המתחם וגזר: 10 שנות מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, פסילה בפועל למשך 15 שנה ופיצוי על סך 70,000 ₪.

בע"פ 6193/20 בר זכאי נ' מדינת ישראל (25.3.21) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור המערער שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות: המתה בקלות דעת, חבלה חמורה, נהיגה בשכרות, נהיגה במהירות בלתי סבירה, הדחה בחקירה, שיבוש הליכי משפט וניסיון להשמדת ראיה כך שבדרכו לבילוי, בשעה מאוחרת נהג בעיר בהיותו שיכור, התקרב במהירות לצומת מרומזר שלקראתו מתעקלת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

הדרך שמאלה ועלה עם רכבו על המדרכה, שם ליד מעבר החציה המסומן היטב המתינו 2 קטינים כבני 13 והמערער פגע בהם חזיתית ובעוצמה רבה. אחד הקטינים נפצע אנושות וכעבור 40 דקות נפטר מפצעיו. הקטין השני פונה לבית חולים כשהוא סובל משברים, חתכים ושפשופים בכל חלקי גופו. באותו זמן המערער נקט בפעולות שונות כדי לחמוק מאחריות למעשיו: שתיית מים מרובה כדי לטשטש את האלכוהול שצרך, "תדרוך" אחד מחבריו שיעיד שלא שתה אלכוהול ומחיקת יישומון ממכשירו הסלולארי שהקליט שיחות מפלילות שקיים עובר לתאונה ולאחריה. בית המשפט המחוזי **קבע מתחם עונש הולם שינוע בין 8-13 שנות מאסר**. על המערער צעיר בן 23, נעדר עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי המונה 4 הרשעות שבשל אחת מהן נפסל רישיונו ל-30 יום נגזרו: **12 שנות מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה ל-20 שנה, קנס בסך 25,000 ₪ ופיצוי למשפחת המנוח והקטין שנפגע בסך כולל של 175,000 ₪**. בית המשפט העליון, כאמור, דחה את הערעור, בקבעו כי הגם שבית המשפט המחוזי החמיר עם המערער, לטעמו הבחירה בהעלאת רף הענישה במקרה הספציפי הזה נכונה: **"עונשו קרוב יותר לזה שנגזר על נהגים שהורשעו גם בהפקרת הנפגעים בתאונות הדרכים הקטלניות לה גרמו, או על נהגים שנקבע כי פעלו מתוך אדישות, או על נהגים שנמצאו אחראים בנסיבות דומות לתאונות רבות-נפגעים"**. אדגיש, כי בפס"ד זה המערער לא הורשע בעבירת ההפקרה כפי שהנאשמת שלפניי הורשעה.

בעניין עסאספה (18.5.23) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור המערער [על הכרעת הדין וגזר הדין] אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות **בעבירות המתה בקלות דעת** [הורשע לאחר תיקון 137 ועל כן שונה סעיף החוק מהריגה – טעות "טכנית-פורמאלית"], **נהיגה בשכרות וחבלה חמורה** כך שסמוך לחצות נהג המערער כשבגופו נמצא אלכוהול בריכוז גבוה וכן חומר פעיל מסוג קנביס בריכוז נמוך יותר. רכבו של המערער חצה צומת כשאור הרמזור בכיוון נסיעתו אדום ופגע ברכב שפנה שמאלה בכיוון הנגדי, כשאור הרמזור בכיוון זה היה ירוק. במרכז הצומת, התנגש רכבו של המערער בעוצמה רבה עם חלקו הימני של חזית הרכב ודלתו האחורית כשהרכב שנפגע נהדף, פגע בעמוד שילוט ונעצר. המנוחה שישבה באמצע המושב האחורי ברכב שנפגע נחבלה בגופה ובראשה באורח קריטי, הובהלה לבית החולים שם נפטרה לאחר ניסיונות החייאה שעלו בתוהו. 4 נוסעים נוספים ברכב הנפגע [כולל הנהגת] הובהלו לבית החולים בדרגות חבלה שונות והמערער נפגע אף הוא ופונה לבית החולים כשהוא סובל מחבלות גוף קלות ולמחרת שוחרר. בית משפט המחוזי קבע מתחם ענישה הולם שינוע בין 5-9 שנות מאסר בפועל. לזכות המערער נזקפו גילו [63], מצבו הבריאותי ונסיבותיו האישיות ולחובתו נשקלו עברו הפלילי המכביד, המשקף אורח חיים עברייני כמו גם עברו התעבורתי. **נגזרו: 7 שנות מאסר בפועל לצד מאסר מותנה; פסילה בפועל 15 שנה ופיצוי לכלל נפגעי העבירה בסך כולל של 120,000 ₪**. בית המשפט העליון **כאמור דחה הערעור וקבע כי העונש שנגזר מקל באופן משמעותי מהעונש שהיה ראוי לגזור עליו וקבע "עונש שראוי היה להטיל**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

1 על המערער זכאן צריך היה, לטעמי, להגיע לכדי 10 שנות מאסר לריצוי בפועל בהתחשב
2 במכלול העבירות שהלה ביצע, בנסיבות ביצוען ובתוצאותיהן הקשות. כפי שכבר ציינתי,
3 באין ערעור מטעם המדינה, לא נוכל להחמיר בעונשו של המערער. לצד זאת, עלינו להעביר
4 מסר חד וברור לפורעי החוק בכבישי ישראל כי נדאג להענישם בחומרה ולא נטה אופן קשבת
5 לבקשות רחמים.

6 פס"ד זה אמנם מאובחן לחומרה בהיקף הפגיעות ואופן הנהיגה מהמקרה שלפניי, אך הוא איננו כולל
7 הרשעה בעבירת הפקרה בה הורשעה הנאשמת שלפניי.

8
9 ב"כ המאשימה הגיש פסיקה ענפה נוספת ממנה לא מצאתי ללמוד למקרה שלפניי בשל השוני
10 המובהק בנסיבות המעשה כמו גם בנסיבות העושה. באשר לפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה, לא
11 מצאתי ללמוד גם לא מדין קל וחומר, מתיקים בהם נדונה עבירת גרם מוות ברשלנות בשונה מעבירת
12 ההמתה בקלות דעת הכולל יסוד נפשי ההופך את העבירה לחמורה יותר וכן פסיקה שהוגשה מטעם
13 ההגנה בעבירת ההפקרה שלא הובילה למות הנפגע ועל כן חומרתה שונה ואינה רלוונטית.

14
15 במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כפי שאלה משתקפות מכתב האישום המתוקן, יש
16 לשקול כי חלקה של הנאשמת בביצוע העבירות מלא. בהקשר זה אין בידי לקבל את טענות ההגנה
17 לפיהן המנוחה והנפגעת 'התפרצו' לכביש – תיאור שאינו עולה מעובדות כתב האישום בהן הודתה
18 הנאשמת. אין בעובדה לפיה המנוחה והנפגעת חצו את הכביש שלא במעבר חציה כדי ללמד על רשלנות
19 תורמת מצידן, או כדי להפחית ממידת אשמתה של הנאשמת.

20 עוד שקלתי כי הנאשמת בחר לקחת סיכון לא מבוטל עת לא נמנעה מנהיגה למרות היותה שיכורה
21 כשבגופה ריכוז גבוה של סמים מסוכנים, מהקשים הקיימים [ריכוז הגדול מ-500 נ"ג/מ"ל פנטניל
22 וריכוז הגדול מ-20,000 נ"ג/מ"ל קוקאין]. בכך, סיכנה הנאשמת לא רק את עצמה אלא את כלל
23 משתמשי הדרך ובכללם המנוחה והנפגעת.

24 נוסף על כך, הנאשמת נהגה בשעת לילה ברכבה, בכביש ישר, יבש ותקין המואר היטב בתאורת רחוב
25 תקינה, ועמד לרשותה שדה ראייה של כ-70 מטר לכיוון המנוחה והנפגעת שחצו את הכביש. למרות
26 האמור, הנאשמת כלל לא שמה ליבה למתרחש לנגד עיניה, לא שינתה נהיגתה במאומה והתנגשה
27 במנוחה ובנפגעת שהספיקו להגיע למרכז הכביש אותו חצו. הכל כתוצאה מבחירתה לעלות על הכביש
28 לאחר שימוש בסמים.

29 וכמו להוסיף פשע על פשע, הנאשמת לא הסתפקה בנהיגה בשכרות והמתתה של המנוחה. אלא על אף
30 שהנאשמת חשדה שפגעה בהן, הנאשמת המשיכה בנסיעתה מבלי לעמוד על תוצאות התאונה ומבלי
31 להזעיק עזרה כדי לנסות ולהציל את נפגעי התאונה לה גרמה ובכך אף ביצעה עבירת הפקרה.

32 נוסף על אלה, אדגיש כי גם לאחר שהנאשמת עזבה את זירת התאונה, הגיעה לחניית ביתה והבחינה
33 בנזקים שנגרמו לרכבה כתוצאה מהתאונה [נזקים לא מבוטלים המפורטים לעיל] – הנאשמת לא שבה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

למקום התאונה על מנת לברר את שארע ואף לא דיווחה לרשויות על התאונה כנדרש ושוב החליטה להרחיק עצמה מביתה תוך שהמשיכה לנהוג לאזור אחר. כאשר רק כחצי שעה לאחר קרות התאונה ובעקבות חיפושם שנעשו, הנאשמת נעצרה. באשר לטענת ההגנה לפיה יש להתחשב בנסיבות חייה הקשות של הנאשמת אף בקביעת המתחם שכן לאלה הייתה השפעה על מעשיה – לא מצאתי לקבל טענה זו שכן [סעיף 40א\(8\) לחוק העונשין](#) קובע במפורש כי נסיבות חיים קשות של הנאשם אף שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה – מקומן להישקל במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בבוא בית המשפט לגזור את העונש בתוככי המתחם שייקבע. ודוק, קשה להלום מצב בו בית המשפט יתייחס לנסיבות האישיות הקשות שהנאשמת בחרה להתמודד עימן באמצעות התמכרות כסיבה שהביאה את הנאשמת לביצוע העבירות [ראו: [סעיף 40ט\(א\)\(5\) לחוק העונשין](#)].

באשר לנזק שנגרם בפועל, הרי שבמקרה דנן נגרם הנזק הקשה ביותר שעלול להתרחש והוא מותה של המנוחה – צעירה שנקטפה בדמי חייה. זאת לצד חבלות קלות שנגרמו לנפגעת. למותר לציין בהקשר זה כי הנזק הפוטנציאלי שהיה יכול להיגרם לנפגעת יכול היה להיות קשה הרבה יותר.

לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשי הנאשמת נע בין 7-11 שנות מאסר בפועל. באשר לרכיב הפסילה, קובעת מתחם עונש הולם שינוע בין 10-20 שנות פסילה בפועל.

קביעת העונש בתוככי המתחם

בקביעת עונשה של הנאשמת בתוככי המתחם, שקלתי לקולה את הודאתה של הנאשמת בביצוע העבירות ולקיחת אחריות על ביצוען. קראתי את המכתב שעיקריו הובאו לעיל (נ/1) בו הביעה הנאשמת חרטה על מעשיה.

עוד התחשבתי בנסיבות חייה הקשות, וניתן לומר, החריגות של הנאשמת. הגם שכך, לא אתן משקל משמעותי לשיקול זה, לאור חומרת המעשים המחייבת להעדיף את שיקולי הגמול והרתעת הרבים. אין חולק כי הנאשמת חיה חיים קשים ומורכבים מינקות ועד היום, אך אין באלה כדי להטות ולהשפיע באופן משמעותי על חומרת העונש שייגזר נוכח הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים. עסקינן בנאשמת שכתוצאה ממעשיה החמורים, נגדעו חיים מעל פני האדמה. כפי שקבע בית המשפט העליון בעניין עסאספה והובא לעיל, שיקולים הנוגעים לנסיבות אישיות של נאשם בעבירות הגורמות לתאונות דרכים קשות, נסוגות אל מול עקרון הרתעת הרבים וככלל: "על בתי המשפט לדאוג למיצוי דין מלא עם העבריין מבלי להתחשב בנסיבותיו האישיות, שאם לא כן, לא נשיג ולא נקיים את הרתעת הרבים." [ראו גם פסיקת בית המשפט העליון שניתנה לאחרונה [בע"פ 6576/23 עמיר ברכאת נ' מדינת ישראל](#) (27.4.25): "ככל שחומרת העבירה עולה, כך יש להפחית במשקל שיינתן לנסיבות האישיות של מבצע העבירה"].

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

עוד יש לשקול את התרשמות שירות המבחן והמלצתו לענישה מוחשית, על אף נסיבותיה האישיות של הנאשמת וניסיונות הטיפול בהם לקחה חלק. ואדגיש, העבירות שביצעה הנאשמת בוצעו על רקע התמכרותה לסמים. כעולה מתסקיר שירות המבחן, התמכרות זו לא זכתה למענה טיפולי משמעותי על אף ניסיונות בעבר ולאחרונה לשלב את הנאשמת בטיפול מתאים. משכך, גורם הסיכון העיקרי ממשיך להתקיים גם כיום.

באשר לעברה הפלילי של הנאשמת, עיון בגיליון רישום הפלילי שהוגש (ת/1) מעלה כי עברה של הנאשמת כולל 6 הרשעות, ביניהן הרשעה בעבירה של נהיגה פוחדת ברכב משנת 2009 [נ-2 תיקים מבית משפט לנוער בגין הוטלו עונשים צופי פני עתיד ללא הרשעה] שהתיישנו, כשההרשעה האחרונה [בגין תקיפת שוטר כדי להכשילו, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר] בוצעה כ-9 שנים קודם מועד העבירות דנן. עברה הפלילי של הנאשמת לא קיבל משקל משמעותי בגזירת העונש בשים לב להתיישנותו.

באשר לעברה התעבורתי של הנאשמת, עיון בגיליון רישום תעבורתי שהוגש (ת/2) מעלה כי הנאשמת אוחדת ברישיון נהיגה משנת 1999 וצברה לחובתה 38 הרשעות קודמות. טענת ההגנה לפיה המדובר בעבר שרובו כולל עבירות ברירת משפט שבוצעו לפני זמן רב ועל כן אין ליתן לכך משקל רב נדחית שכן אף שאכן מרבית מהעבירות הן עבירות שבוצעו לפני זמן והוטל בגיןן אך קנס – ריבוי העבירות כמו גם רצף ביצוען מעלה כי המדובר בנאשמת שסיגלה לעצמה התנהלות עבריינית מסוכנת בתחום התעבורה – המקבל משנה תוקף בהתחשב בעבירות החמורות עליהן נותנת את הדין כיום. עברה התעבורתי כולל עבירות בטיחות ובתוכן עבירות מהירות, נהיגה באור אדום, אי ציות לתמרורים, טלפון, חגורה וכן עבירות הקשורות לבטיחות הרכב עצמו וכוללות נהיגה ברכב לא תקין ונהיגה ברכב שרישיונו פקע. כל אלה מלמדים על זילות ואי הבנה מושרשת בחשיבות השמירה על חוקי התנועה והסיכון הגבוה הטמון בכך לעצמה וליתר משתמשי הדרך שלצידה.

בשים לב למפורט לעיל מצאתי למקם את עונשה של הנאשמת במרכז המתחם שנקבע. לצד רכיב המאסר בפועל, אטיל רכיבי ענישה נלווים בדמות מאסר על תנאי ארוך ומרתיע ופסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה משמעותית. באשר לרכיב הקנס, מצאתי שלא להטילו נוכח רכיב הפיצוי המשמעותי שיוטל.

באשר לרכיב הפיצוי, כפי שנקבע בפסיקה תכליתה של הוראת סעיף 77 לחוק העונשין היא להעמיד לנגד עיניו של בית המשפט את נפגע העבירה, את נזקו ואת סבלו, זאת כחלק מהמגמה המתעצמת להעלות את מעמדו ולהכיר בזכויותיו במסגרת ההליך הפלילי. הפיצוי מהווה כמעין "עזרה ראשונה" לנפגע העבירה מבלי שזה נדרש להוכיח את נזקו, וזאת בשונה מתביעה אזרחית [ראו: דני"פ 5625/16

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

1 **אסרף נ' טווק בוקובזה** (פסקה 15 לפסק דינה של כב' הש' חיות)(13.9.17)). נדמה כי לאור תסקיר
2 נפגעי העבירה ברור כי יש להטיל פיצוי משמועתי.

3
4 בטרם סיום, אין מילים בהם אוכל להביע את הנזק הכבד שנגרם במות המנוחה, ניר אבוחצירה ז"ל.
5 המנוחה הייתה בדמי ימיה וניכר כי בחייה הקצרים נשאה חן וחסד לכל אשר נקרו בדרכה. מותה
6 הפתאומי של המנוחה יצר גלים של כאב נצחי שאדוותיו ילוו את משפחת המנוחה ויקירה לכל ימיהם.
7 משפחת המנוחה מנסה לאסוף את שברי ליבם ונפשם שהתנפצו בליל התאונה וכולי תקוה כי בני
8 המשפחה למגדול ועד קטן ישקמו עצמם ויטפלו בטרומה הקשה שחוו, למרות הקושי. מותב זה
9 מרגיש חובה להעלות על הכתב את כאב המשפחה שניבט מעיניהם בדיון טיעונים לעונש בו נכחו, כמו
10 גם להפנות לעדות אח המנוחה שדבריו יצאו מן הלב ונכנסו אל הלב. בית המשפט משתתף בצערה
11 העמוק של המשפחה כשגזר דין זה ימשיך להדהד את דברי בית המשפט העליון לפיו **"זעקתכם היא**
12 **זעקתנו"** [ראו עניין עסאספה].

סוף דבר אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

14 א. 9 שנות מאסר בפועל מהם ינוכו ימי מעצרה.

16
17 ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור שהנאשמת לא תעבור שוב עבירה מסוג
18 פשע לפי פרק י' סימן א' [לחוק העונשין](#).

19
20 ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור שהנאשמת לא תעבור שוב עבירה מסוג
21 עוון לפי פרק י' סימן א' [לחוק העונשין](#) ו/או לפי [לפקודת התעבורה](#) ו/או לפי תקנות (2)26, 144,
22 145 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

23
24 ד. פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 15 שנה. בהעדר רישיון להפקדה,
25 מניין הפסילה יחל להימנות מיום שחרורה מן המאסר אף ללא צורך בהפקדת רישיון.

26
27 ה. 12 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה מן המאסר שלא תעבור עבירה לפי
28 הפרק השביעי לפקודת התעבורה ו/או לפי תקנות (2)26, 144, 145 לתקנות התעבורה, תשכ"א-
29 1961.

30
31 ו. פיצוי לנפגעי העבירה, משפחה המנוחה, בסך 85,000 ₪ (על פי פרטים המופיעים בתיק בית
32 המשפט) אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.
33 זאת בנוסף לכל פיצוי שתקבל המשפחה בהליכים אחרים הנוגעים לאירוע נשוא כתב אישום זה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 מאי 2025

ת"פ 19589-02-24 מדינת ישראל נ' איבגי(עציר)

פיצוי לנפגעת אדווה אפרתי בסך 5,000 ₪ (על פי פרטיה המופיעים בתיק בית המשפט) אשר
ישולם תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור בחוק תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשפ"ה, 19/05/2025 במעמד הנוכחים.

טל לחיאני שהם, שופטת

ב"כ המאשימה:

בהסכמת חברי, אבקש להחזיר לנאשמת את הרכב ואת הטלפון שלה ואת שרידי הרכב שיישארו
ביחידה החוקרת בשלב זה כמוצג.

ב"כ הנאשמת:

אני מסכים. אך אציין כי עם קיומו של פסק דין חלוט, אותיר בידי את האפשרות לשחרר גם את
שרידי הרכב.

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשפ"ה, 19/05/2025 במעמד הנוכחים.

טל לחיאני שהם, שופטת